

การพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้
โดยใช้แหล่งข้อมูล เป็นฐานร่วมกับแนวการสอนเขียนแบบบรรณฐาน
เพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการเขียนเชิงวิชาการ
ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต*

DEVELOPMENT OF AN INSTRUCTIONAL MODEL BASED ON
RESOURCE-BASED LEARNING WITH GENRE-BASED APPROACH
TO ENHANCE ACADEMIC WRITING ABILITY
OF UNDERGRADUATE STUDENTS

ชิษณุพงศ์ อินทรเกษม

Chi-sanupong Intharakasem

ศุภวรรณ ลัจจพิบูล

Suppawan Satjapiboon

วิไลลักษณ์ ลังกา

Wilailak Langka

รุ่งทิwa ยิ้มรุ่ง

Rungtiwa Yamrung

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Srinakharinwirot University, Thailand

E-mail: chisanupong@g.swu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นฐานร่วมกับแนวการสอนเขียนแบบบรรณฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต 2) ศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นฐานร่วมกับแนวการสอนเขียนแบบบรรณฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) การสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน 2) การยกย่องรูปแบบการเรียนการสอน 3) การศึกษาประสิทธิภาพโดยการประเมิน

* Received 4 June 2021; Revised 17 September 2021; Accepted 20 September 2021

ความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอน ผู้ให้ข้อมูลในการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาไทย หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 5 ท่าน โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ 3.1) ขั้นตอนเลือกประเด็นการเขียน 3.2) ขั้นตอนวางแผนรวบรวมข้อมูล 3.3) ขั้นตอนแสวงหาและรวบรวมข้อมูล 3.4) ขั้นตอนประเมินค่าและคัดสรรข้อมูล 3.5) ขั้นตอนวิเคราะห์อรรถลักษณะของภาษาเพื่อพัฒนางานเขียนฉบับร่าง และ 3.6) ขั้นตอนพัฒนาคุณภาพงานเขียนฉบับสมบูรณ์ และ 4) การวัดและประเมินผล และประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนเฉลี่ยผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.45)

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนการสอน, การเรียนรู้โดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นฐาน, การสอนเขียนแบบบรรณฐาน, การเขียนเชิงวิชาการ

Abstract

The objectives of this research article were to 1) develop an instructional model based on resource-based learning with genre-based approach to enhance the academic writing ability of undergraduate students 2) study the effectiveness of an instructional model based on resource-based learning with genre-based approach to enhance academic writing ability of undergraduate students. The development of an instructional model consisted of 3 phrases. Phrase 1 synthesizes approaches and theories which are related to the instructional model. Phase 2 was to draft the instructional model, and Phase 3 was to study the effectiveness of the instructional model. The subjects of this study were five experts in the Thai language and Thai language curriculum and instruction. The instrument in this study was the evaluation form for the appropriateness of the instructional model. The statistics used for data analysis are mean and standard deviation. The finding revealed that the instructional model had four components which were 1) principle 2) objective 3) steps of instructional model comprised six steps which were 3.1) selecting the topic 3.2) planning the gather information 3.3) searching the information 3.4) evaluating and selecting the information 3.5) analyzing the genre 3.6) developing the complete writing and 4) evaluation. And the effectiveness of the instructional model showed that it was effective at the highest level ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.45)

Keywords: Instructional Model, Resource - Based Learning, Genre - Based Approach, Academic Writing

บทนำ

การเขียนเชิงวิชาการเป็นการเขียนที่เกิดจากการศึกษาค้นคว้า แสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ โดยผ่านกระบวนการคิด การเลือกสรรข้อมูล ตลอดจนการตัดสินใจที่จะนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ในการเขียน โดยจะมีระเบียบแบบแผนที่มีลักษณะเฉพาะทั้งในด้านรูปแบบเนื้อหา ภาษา ตลอดจนการอ้างอิงที่ถูกต้อง น่าเชื่อถือ นอกจากนี้การเขียนเชิงวิชาการยังใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนรู้ให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์ต่าง ๆ ที่สนใจได้ ซึ่งการเขียนเชิงวิชาการเป็นทักษะการเขียนขั้นสูงที่จะช่วยพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้ที่มีความสามารถในการแสวงหา วิเคราะห์ จัดระบบและประมวลความรู้ที่มีหลากหลายให้มีความชัดเจน เป็นรูปธรรมและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตจริง ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่และการกระจายความรู้ อันจะเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติในด้านต่าง ๆ ต่อไป อีกทั้ง Whitaker ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนเชิงวิชาการสรุปได้ว่าการเขียนเชิงวิชาการเป็นการพัฒนาทักษะในการศึกษาวิจัย การประเมินข้อมูล การจัดระเบียบ การโต้แย้ง การตอบสนองต่อข้อโต้แย้งของผู้อื่น การวิเคราะห์และแสดงออกอย่างชัดเจนในการเขียน ทักษะเหล่านี้จะมีคุณค่าต่อการเรียนรู้และการประกอบอาชีพ นอกจากนี้การเขียนเชิงวิชาการยังเป็นที่สำคัญที่จะทำให้มนุษย์ได้พัฒนาความรู้ ความคิดและการใช้ภาษา ทำให้เกิดประสบการณ์จากการเขียนมากขึ้นสามารถนำไปใช้ในการสื่อสาร เผยแพร่และเป็นประโยชน์ต่อสังคมอย่างกว้างขวางได้ (Whitaker, A., 2009)

แม้ว่าการเขียนเชิงวิชาการจะมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนในระดับปริญญาบัณฑิต แต่จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงวิชาการ การศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเขียนเชิงวิชาการของผู้เรียนโดยการปฏิบัติการสอนจริง การวิเคราะห์ผลงานการเขียนเชิงวิชาการของผู้เรียนในระดับปริญญาบัณฑิต และการสัมภาษณ์ผู้สอนวิชาการเขียนภาษาไทยในระดับปริญญาบัณฑิตพบว่า ปัญหาการเขียนเชิงวิชาการของผู้เรียนในระดับปริญญาบัณฑิตสรุปได้เป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านรูปแบบการเขียน 2) ด้านการนำเสนอเนื้อหา 3) ด้านการเรียบเรียงความคิด 4) ด้านการใช้ภาษา และ 5) ด้านการอ้างอิงแหล่งข้อมูล อีกทั้งผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงวิชาการ การศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเขียนเชิงวิชาการของผู้เรียนโดยการปฏิบัติการสอนจริง การวิเคราะห์ผลงานการเขียนเชิงวิชาการของผู้เรียนในระดับปริญญาบัณฑิต และการสัมภาษณ์ผู้สอนวิชาการเขียนภาษาไทยในระดับปริญญาบัณฑิต ทำให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาการเขียนเชิงวิชาการของผู้เรียนในระดับปริญญาว่า ปัญหาสำคัญส่วนมากเกิดจากกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนที่เน้นการให้ความรู้กฎเกณฑ์การใช้ภาษามาก

เกินไปจนขาดการฝึกทักษะกระบวนการคิดและกระบวนการเขียนที่ดีให้แก่ผู้เรียน ดังนั้น การวิจัยในครั้งนี้จึงมุ่งเน้นการแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนโดยปรับเปลี่ยนรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการในทุก ๆ ขั้นตอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการได้ครบตามองค์ประกอบการเขียนเชิงวิชาการที่ดี

แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นหลัก (Resource - Based Learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivist Theory) โดยมีความเชื่อพื้นฐานว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการซึ่งผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิมเกิดเป็นโครงสร้างทางปัญญา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพยายามปรับข้อมูลใหม่กับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่แล้วสร้างเป็นความรู้ใหม่ ซึ่งแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นฐานเป็นแนวคิดหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญกับการเรียนรู้กระบวนการสารสนเทศจากแหล่งข้อมูลและเนื้อหาวิชาไปพร้อมกัน โดยเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ผู้เรียนได้เรียนรู้สารสนเทศในการแก้ปัญหา การตัดสินใจด้วยตนเอง (อรรถจัน บัณฑิต, 2550); (วราภรณ์ สีนถาวร, 2553); (ปิยะ ศักดิ์เจริญ, 2553) นอกจากนี้ แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นฐานเป็นแนวคิดที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง และได้ฝึกพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง พัฒนาทักษะการค้นคว้าและใช้สารสนเทศรวมถึงสามารถประเมินสารสนเทศและนำไปใช้ในการเรียนรู้ได้ (Iqdam, M. N., 2016) ทั้งนี้ การเรียนการสอนโดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นฐานจะส่งผลทำให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการสืบค้น วิเคราะห์ และประเมินค่าข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ สามารถเลือกและนำข้อมูลต่าง ๆ มาใช้และสังเคราะห์เป็นความรู้ใหม่ อีกทั้งยังสามารถอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลได้อย่างถูกต้องแม่นยำ และที่สำคัญยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายอีกด้วย อีกแนวคิดหนึ่งคือแนวการสอนเขียนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) เป็นการสอนภาษาที่ได้รับการพัฒนามาจากหลักการและทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบและหน้าที่ (Systemic Functional Linguistics) ของไมเคิล ฮัลลiday (Michael Halliday) ที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อเนื้อความจากบริบทภาษา (อภีรักษ์ อนุมาน, 2546); (ศุภวรรณ สัจจิตบูล, 2553) โดยแนวการสอนเขียนแบบอรรถฐานสามารถทำให้เข้าใจลักษณะการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ จากการกำหนดลักษณะตัวบท โครงสร้างงานเขียน และบริบทที่เหมือนกัน (Hyland, K., 2003) อีกทั้งเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ได้อธิบายถึงการสอนเขียนแบบอรรถฐานสรุปว่า การสอนเขียนแบบอรรถฐาน คือ การศึกษากระบวนการแบบโครงสร้าง การเรียบเรียงเนื้อความ (Schematic Structure) และองค์ประกอบทางภาษา (Linguistic Features) ที่ใช้ในบริบทที่มีรูปแบบเฉพาะของข้อความหรืออรรถลักษณะ (Genre) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการสื่อความที่แตกต่างกันตามประเภทของสาร เนื่องจากมีรูปแบบของโครงสร้างและลักษณะเฉพาะของภาษาที่ใช้ในสารแต่

ละประเภทและยังช่วยเป็นแบบอย่างที่ดีในการเขียนตามจุดมุ่งหมายต่าง ๆ อีกด้วย (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2550) อีกทั้งการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับแนวการสอนภาษาแบบอรรถฐานพบว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยความร่วมมือของกลุ่ม ผู้เรียนได้ฝึกการวิเคราะห์อรรถลักษณะเป็นสำคัญ จึงสามารถช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างต่อเนื่อง (Cheng, A., 2008); (Elashri, I. E. A. E., 2013) จะเห็นได้ว่า การสอนเขียนแบบอรรถฐานจะช่วยพัฒนาความสามารถทางการอ่านและการเขียน และยังช่วยพัฒนาคุณภาพงานเขียนให้แก่ผู้เรียนได้ เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบงานเขียนและหลักการใช้ภาษาที่ถูกต้อง จะทำให้ผู้เรียนเขียนงานเขียนได้ถูกต้องตามรูปแบบและโครงสร้างที่เป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น

การศึกษาแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นฐานร่วมกับแนวการสอนเขียนแบบ อรรถฐานจะมีส่วนในการช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการแตกต่างกันออกไปกล่าวคือ แนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นหลักจะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้สามารถนำเสนอเนื้อหา เรียบเรียงและจัดลำดับความคิด ตลอดจนการใช้แหล่งข้อมูลสนับสนุนความคิดในการเขียนให้ดียิ่งขึ้น ในขณะที่แนวการสอนเขียนแบบอรรถฐานจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเขียนงานเขียนได้ตรงตามรูปแบบและสามารถเลือกใช้ภาษาจากทำเนียบภาษาให้เหมาะสมกับงานเขียนเชิงวิชาการได้ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นฐานร่วมกับแนวการสอนเขียนแบบอรรถฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเขียนเชิงวิชาการและให้ผู้เรียนได้นำความรู้ความสามารถไปใช้ในการพัฒนาตนเองและประกอบวิชาชีพในการนำเสนอองค์ความรู้ต่าง ๆ ตลอดจนเผยแพร่ให้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นฐานร่วมกับแนวการสอนเขียนแบบอรรถฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นฐานร่วมกับแนวการสอนเขียนแบบอรรถฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาและศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นฐานร่วมกับแนวการสอนเขียนแบบอรรถฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ผู้วิจัย

ได้เลือกกลุ่มเป้าหมายเป็น ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาไทย จำนวน 5 ท่าน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจงอย่างมีจุดมุ่งหมาย (Purposive Sampling) เพื่อประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นโดยจะต้องมีค่าคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 3.51 ขึ้นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นฐานร่วมกับแนวการสอนเขียนแบบอรรถฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วัดความเหมาะสมของร่างรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัยอย่างเป็นระบบ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. สังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นฐานร่วมกับแนวการสอนเขียนแบบอรรถฐาน โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสรุปเป็นสาระสำคัญของแนวคิดพื้นฐานเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

2. ยกร่างรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นฐานร่วมกับแนวการสอนเขียนแบบอรรถฐาน โดยผู้วิจัยได้นำสาระสำคัญจากแนวคิดทฤษฎีที่นำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนมาสังเคราะห์และสร้างเป็นหลักการของรูปแบบการเรียนการสอน วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน แล้วนำมากำหนดเป็นขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลของรูปแบบการเรียนการสอนตามลำดับ

3. ศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนโดยการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นตามแบบประเมินที่สร้างขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านเป็นผู้ประเมินและให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นต่อไปก่อนนำไปใช้จริง

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นฐานร่วมกับแนวการสอนเขียนแบบอรรถฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

องค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ มีรายละเอียดดังนี้

- 1.1 หลักการของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมี 4 ประการ ได้แก่

- 1.1.1 การนำเสนอประเด็นการเขียนงานเชิงวิชาการผ่านสถานการณ์จริงหรือประเด็นที่สอดคล้องกับความรู้ ความสนใจ และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้และมีข้อมูลพื้นฐานที่จะทำให้เขียนงานเชิงวิชาการได้ตรงตามขอบเขตเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการเขียน

1.1.2 การศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่หลากหลายจะช่วยพัฒนาความรู้เกี่ยวกับหัวข้องานเขียน และช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วย การวางแผนเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล การสืบค้นและรวบรวมข้อมูล การคัดสรรและประเมินค่า ข้อมูล เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการเขียนเชิงวิชาการได้อย่างน่าเชื่อถือ

1.1.3 การวิเคราะห์อรรถลักษณะของภาษาแต่ละประเภทที่มีโครงสร้างการเขียนและลักษณะการใช้ภาษาเฉพาะแบบจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ลักษณะการเขียนงานเชิงวิชาการ ประเภทต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง และนำไปใช้เป็นแนวทางในการเขียนงานเชิงวิชาการได้อย่างถูกต้อง

1.1.4 การมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในการวิพากษ์ อภิปรายโต้แย้ง แลกเปลี่ยนความคิด และการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียน ช่วยเพิ่มเติมและขยายข้อมูลความรู้ให้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการให้มีประสิทธิภาพ

1.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมี 2 ประการ ได้แก่

1.2.1 เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิต นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ประกอบด้วยความสามารถ 5 องค์ประกอบ คือ ด้านรูปแบบการเขียน ด้านการนำเสนอ เนื้อหา ด้านการจัดระเบียบและเรียบเรียงความคิด ด้านการใช้ภาษา และด้านการอ้างอิง แหล่งข้อมูลประกอบการเขียน

1.2.2 เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเขียนเชิงวิชาการที่เกิดขึ้นภายหลังจากการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ด้านความคิด ต่อการเขียนเชิงวิชาการ ด้านความรู้สึกลึกต่อการเขียนเชิงวิชาการ และด้านพฤติกรรมต่อการเขียน เชิงวิชาการ

1.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมี 6 ขั้นตอนหลัก ได้แก่

1.3.1 ขั้นเลือกประเด็นการเขียน เป็นขั้นที่กระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งอาจจะเป็นข่าวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนความสนใจของผู้เรียน โดยเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการเลือกประเด็นการเขียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และขอบเขตของการเขียนเชิงวิชาการ ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย 3 กิจกรรม ดังนี้

1.3.1.1 นำเสนอสถานการณ์

ผู้สอนนำเสนอสถานการณ์ในปัจจุบันซึ่งอาจจะเป็นโฆษณา ข่าวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความสนใจ ความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนผ่านสื่อสารสนเทศที่หลากหลายเพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดขอบเขตของการเขียนเชิงวิชาการ

1.3.1.2 แลกเปลี่ยนประสบการณ์

ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ที่กำหนด โดยเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนในมุมมองที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนมีข้อมูลเบื้องต้นในการกำหนดประเด็นการเขียนให้สอดคล้องกับขอบเขตการเขียนเชิงวิชาการ

1.3.1.3 กำหนดประเด็นการเขียน

ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของการเขียนจากขอบเขตของการเขียนเชิงวิชาการที่กำหนด แล้วให้ผู้เรียนรายบุคคลระบุรายละเอียดประเด็นที่ต้องการสืบค้นให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และขอบเขตของการเขียนงานเชิงวิชาการ

1.3.2 ขั้นวางแผนรวบรวมข้อมูล เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้วางแผนเพื่อกำหนดแนวทางในการรวบรวมข้อมูลโดยการวิเคราะห์และตั้งคำถามเกี่ยวกับประเด็นการเขียน แล้วให้ผู้เรียนนำรายละเอียดประเด็นสำคัญที่ต้องการสืบค้นมากำหนดแหล่งข้อมูลเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้เหมาะสมกับเนื้อหางานเขียนเชิงวิชาการ ประกอบด้วย 2 กิจกรรมย่อย ดังนี้

1.3.2.1 วิเคราะห์ประเด็นการเขียน

ผู้เรียนวิเคราะห์และตั้งคำถามที่หลากหลายและครอบคลุมประเด็นการเขียน เพื่อให้ได้ข้อมูลรายละเอียดประเด็นการเขียนที่สำคัญและมาใช้กำหนดเป็นแนวทางในการวางแผนรวบรวมข้อมูล

1.3.2.2 วางแผนรวบรวมข้อมูล

ผู้เรียนวางแผนการรวบรวมข้อมูลตามแนวทางที่กำหนด จากนั้นร่วมกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำหนดแหล่งข้อมูลและวิธีการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่หลากหลาย น่าเชื่อถือ และเหมาะสมกับเนื้อหางานเขียนเชิงวิชาการ

1.3.3 ขั้นแสวงหาและรวบรวมข้อมูล เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้สืบค้นและรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้แล้วนำมาสร้างเป็นโครงเรื่องงานเขียนเชิงวิชาการ ประกอบด้วย 3 กิจกรรมย่อย ดังนี้

1.3.3.1 สืบค้นและจัดกลุ่มข้อมูล

ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าข้อมูลตามแผนการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย จากนั้นผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามารวบรวมข้อมูลตามประเด็นให้เหมาะสม

1.3.3.2 วางโครงเรื่องงานเขียน

ผู้เรียนนำข้อมูลที่จัดกลุ่มตามประเด็นไว้ มาเรียบเรียงเป็นโครงเรื่องงานเขียนเชิงวิชาการตามหลักการเขียนโครงเรื่อง

1.3.4 ขั้นประเมินค่าและคัดสรรข้อมูล เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือของเนื้อหา ความสอดคล้องกับเนื้อหา และเพียงพอต่อประเด็นที่ต้องการศึกษาแล้วนำมาตรวจสอบและปรับปรุงโครงเรื่องงานเขียนเชิงวิชาการให้เหมาะสม

1.3.4.1 ประเมินค่าข้อมูล

ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นมาประเมินความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือ ความสอดคล้องของเนื้อหา และความเพียงพอของข้อมูลตามแนวทางการประเมินค่าข้อมูลที่กำหนด

1.3.4.2 ปรับโครงเรื่องงานเขียน

ผู้เรียนนำประเด็นที่ได้จากการประเมินค่าข้อมูลมาใช้ในการปรับโครงเรื่องงานเขียนให้มีความสมเหตุสมผล จากนั้นผู้เรียนร่วมกันอภิปรายประเด็นของโครงเรื่องงานเขียนที่ควรปรับปรุงเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม

1.3.5 ขั้นวิเคราะห์อรรถลักษณะของภาษาเพื่อพัฒนางานเขียนฉบับร่าง เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนฝึกใช้การจัดระบบความคิดของตนเอง โดยการนำหลักการเขียนงานที่ผู้เรียนได้วิเคราะห์อรรถลักษณะของภาษามาใช้ในการพัฒนางานเขียนฉบับร่างให้ถูกต้องตามหลักการเขียนงานเชิงวิชาการแต่ละประเภท

1.3.5.1 เรียนรู้อรรถลักษณะของภาษา

ผู้เรียนวิเคราะห์เนื้อหา โครงสร้างงานเขียน และลักษณะการใช้ภาษาของอรรถลักษณะของภาษาจากตัวอย่างงานเขียนเชิงวิชาการที่กำหนด เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนให้ถูกต้องตามหลักการเขียนงานเชิงวิชาการแต่ละประเภท

1.3.5.2 ฝึกเขียนเนื้อหาใหม่ร่วมกัน

ผู้เรียนกลุ่มย่อยวางแผนร่วมกันในการฝึกเขียนเนื้อหาใหม่ในประเด็นที่กลุ่มสนใจ โดยเขียนตามอรรถลักษณะของภาษาเดิมที่เรารู้มา แล้วนำเสนองานเขียนในชั้นเรียน จากนั้นร่วมกันอภิปรายในชั้นเรียนเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของงานเขียน

1.3.5.3 สร้างสรรค์งานเขียนฉบับร่าง

ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์อรรถลักษณะของภาษา และการฝึกเขียนมาใช้ในการพัฒนางานเขียนฉบับร่างตามประเด็นโครงเรื่องที่กำหนดไว้ และให้ถูกต้องตามหลักของการเขียนงานเชิงวิชาการแต่ละประเภท

1.3.6 ขั้นพัฒนาคุณภาพงานเขียนฉบับสมบูรณ์ เป็นขั้นการพัฒนาคุณภาพงานเขียนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับในงานเขียนของตนเองและเพื่อน เพื่อนำมาทบทวนและนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการให้ข้อมูลย้อนกลับไปใช้ในการเขียนงานฉบับสมบูรณ์

1.3.6.1 พิจารณาและทบทวนงานเขียน

ผู้เรียนพิจารณาและวิเคราะห์ปัญหาการเขียนเชิงวิชาการของตนเองตามองค์ประกอบของการเขียนงานเชิงวิชาการ

1.3.6.2 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

ผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้งานเขียนของตนเองกับเพื่อน โดยให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนของเพื่อนเพื่อเป็นแนวทางในการปรับแก้งานเขียนเชิงวิชาการให้ดียิ่งขึ้น

1.3.6.3 พัฒนางานเขียนฉบับสมบูรณ์

ผู้เรียนปรับแก้งานเขียนเชิงวิชาการของตนเองจากการวิเคราะห์ปัญหาของการเขียนและการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับจากเพื่อน แล้วพัฒนาเป็นงานเขียนฉบับสมบูรณ์เพื่อให้ผู้สอนตรวจและให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนเชิงวิชาการต่อไป

1.4 การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน

การวัดและประเมินผลรูปแบบการเรียนการสอน มุ่งพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการและวัดเจตคติต่อการเขียนเชิงวิชาการแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ วัดความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการก่อน ระหว่าง และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อีกส่วนหนึ่งวัดเจตคติต่อการเขียนเชิงวิชาการเมื่อดำเนินการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการเรียนการสอนครบถ้วนทั้งหมด โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการ เกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการ เกณฑ์การประเมินโครงเรื่องงานเขียน แบบสังเกตพฤติกรรม แบบบันทึกการเรียนรู้ แบบการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียน แบบวัดเจตคติต่อการเขียนเชิงวิชาการ เป็นต้น

จากการนำเสนอองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นสามารถสรุปความสัมพันธ์ระหว่างหลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลกับการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการได้แผนภาพดังนี้

2. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นฐานร่วมกับแนวการสอนเขียนแบบอรรถฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

ผลการศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นโดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย และหลักสูตรและการสอนภาษาไทย จำนวน 5 ท่าน ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนซึ่งแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แล้วนำมาคำนวณค่าเฉลี่ยแล้วแปลระดับความเหมาะสมซึ่งค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ถือว่ารูปแบบการเรียนการสอนมีความเหมาะสมจะต้องมีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ซึ่งประเมินในประเด็นต่าง ๆ ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญหลักทั้ง 4 ด้าน และด้านต่าง ๆ เพิ่มเติมเพื่อให้รูปแบบการเรียนการสอนมีความครบถ้วนสมบูรณ์อีก 6 ด้าน รวมจำนวน 10 ด้าน 30 รายการประเมินผู้วิจัยได้นำเสนอผลการประเมินในแต่ละด้านดังตารางที่จะแสดงต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

รายการประเมินแต่ละด้าน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความเหมาะสม
1. ความเป็นมาในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน	4.80	0.42	เหมาะสมมากที่สุด
2. แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน	4.80	0.42	เหมาะสมมากที่สุด
3. โครงสร้างของรูปแบบการเรียนการสอน	4.80	0.41	เหมาะสมมากที่สุด
4. หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน	4.76	0.44	เหมาะสมมากที่สุด
5. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน	4.80	0.41	เหมาะสมมากที่สุด
6. ขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอน	4.80	0.41	เหมาะสมมากที่สุด
7. แนวทางการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้	4.80	0.42	เหมาะสมมากที่สุด
8. บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน	4.60	0.52	เหมาะสมมากที่สุด
9. การวัดและประเมินผล	4.60	0.51	เหมาะสมมากที่สุด
10. เงื่อนไขของรูปแบบการเรียนการสอน	4.45	0.51	เหมาะสมมาก
เฉลี่ยผลการประเมินภาพรวม	4.71	0.45	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า คะแนนเฉลี่ยผลการประเมินด้านที่ 1 - 9 มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.60 - 4.80 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด และด้านที่ 10 เงื่อนไขของรูปแบบการเรียนการสอนมีคะแนนเฉลี่ย 4.45 อยู่ในระดับเหมาะสมมากเพียงด้านเดียว

อภิปรายผล

การพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตในครั้งนี้สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 4 องค์ประกอบได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้ 3.1) ขั้นตอนการประเมินการเขียน 3.2) ขั้นตอนวางแผนรวบรวมข้อมูล 3.3) ขั้นตอนแสวงหาและรวบรวมข้อมูล 3.4) ขั้นตอนประเมินค่าและคัดสรรข้อมูล 3.5) ขั้นตอนวิเคราะห์อรรถลักษณะของภาษาเพื่อพัฒนางานเขียนฉบับร่าง และ 3.6) ขั้นตอนพัฒนาคุณภาพงานเขียนฉบับสมบูรณ์ และ 4) การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอนของ ทิศนา ขัมมณี ที่สรุปไว้ว่า การพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอนจะต้องศึกษาหลักการแนวคิด ทฤษฎี กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกัน กำหนดแนวทางในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้และตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน (ทิศนา ขัมมณี, 2554)

2. ผลการศึกษาประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น เมื่อพิจารณาแล้วพบว่ารูปแบบการเรียนการสอนมีผลการประเมินเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.45) แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปทดลองใช้กับนิสิตนักศึกษาให้มีความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการได้จริง ทั้งนี้จากการยกย่องรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหลักการพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอนและดำเนินการแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญอย่างเป็นระบบ ทำให้ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ตามที่ วรพงษ์ แสงประเสริฐ และคณะ ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนว่าควรมีความเหมาะสมตั้งแต่ระดับมากขึ้นไป (วรพงษ์ แสงประเสริฐ และคณะ, 2560)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากผลการพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอนสรุปได้ 2 ประเด็นดังนี้ 1) รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบสำคัญตามหลักการพัฒนาโดยมีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล และ 2) ผลการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด โดยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ คือ 2.1) ผู้สอนควรทำความเข้าใจและศึกษารายละเอียดของรูปแบบการเรียนการสอนให้ชัดเจนเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด 2.2) ผู้สอนควรวางแผนและเตรียมการจัดการเรียนรู้

ให้เหมาะสมกับผู้เรียน สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดีและเปิดโอกาสและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และ 2.3) ผู้สอนควรนำรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นในครั้งต่อไปใช้ในการส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการ เพื่อพิสูจน์ว่ารูปแบบการเรียน การสอนและขั้นตอนการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนหรือไม่และอยู่ในระดับใด

เอกสารอ้างอิง

- ทิตินา แคมมณี. (2554). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 14). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ปิยะ ศักดิ์เจริญ. (2553). การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนผ่านเว็บตามแนวคิดการเรียนรู้แบบนำตนเองและแบบใช้ทรัพยากรเป็นฐานเพื่อส่งเสริมการรู้สารสนเทศและการเรียนรู้แบบนำตนเองของผู้ใช้บริการศูนย์บรรณสารสนเทศทางการศึกษา. ใน ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรพงษ์ แสงประเสริฐ และคณะ. (2560). การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์, 16(1), 106-124.
- วรภรณ์ สีนถาวร. (2553). การพัฒนารูปแบบการเรียนแบบผสมผสานแบบร่วมมือโดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นหลักในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการรู้สารสนเทศและทักษะการเรียนรู้เป็นทีมของนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ. ใน ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภวรรณ สัจจิตบูล. (2553). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการแนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ เนื้อหาและประเภทงานเขียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต. ใน ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2550). การสังเคราะห์ผลงานวิจัยของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยและภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อภิรักษ์ อนะมาน. (2546). การบูรณาการการสอนเขียนแบบอรรถฐานในรายวิชาระดับอุดมศึกษา: รูปแบบการเรียนการสอน. ใน ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อรรถน์ บัณฑิต. (2550). การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บด้วยกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ทรัพยากรเป็นฐานเพื่อพัฒนาการคิดเชิงวิเคราะห์และการใช้สารสนเทศในการแก้ปัญหาของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. ใน ดุษฎีนิพนธ์ ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Cheng, A. (2008). Analyzing Genre Exemplars in Preparation for Writing: The Case of L2 Graduate Student in the ESP Genre-based Instructional Framework of Academic Literacy. *Applied Linguistics*, 29(1), 50-71.
- Elashri, I. E. A. E. (2013). The Effect of the Genre-Based Approach in Teaching Writing on the EFL Al-Azhr Secondary Students' Writing Skills and their attitudes towards writing. In Research. Mansoura University.
- Hyland, K. (2003). *Second Language Writing*. New York: Cambridge University Press.
- Iqdami, M. N. (2016). Resource based learning for Teaching and Learning English in Digital Environments. *Language and Language Teaching Journals*, 9(2), 187-226.
- Whitaker, A. (2009). *Academic Writing Guide*. Bratislava: Slovakia.